

Este inceputul Triodului si ma intreb: cine este vamesul si cine este fariseul? Personal, parca mi-as dori sa nu fiu nici unul, nici altul; nici simbria vamesului sa o am, spre nedreptate, nici cu aluatul fariseilor sa dospesc, spre stricaciune. Cunoscand insa, ca Mantuitorul Hristos a venit sa mantuiasca pe cei pacatosi, dintre care cel dintai sunt eu, am temerea ca ceva din fiecare mi-am impropriat de-a lungul vietii, impovarandu- mi sufletul! Slava lui Dumnezeu ca ne-a lasat pocainta si ca usile acesteia sunt deschise de Insusi Hristos, Cel ce Se da lumii insetate de sfintire si ca ceea ce la om nu este cu putinta pentru mantuire, este cu putinta la Dumnezeu.

Ce se intampla insa, cu omul care fuge in aceasta perioada (parca numai in post ne putem impartasi!) de, Euharistie, de Hristos, motivand aspecte ale vietii condamnate de: Sfanta Scriptura, Sfintii Parinti, Canoane, Sfintele Liturghii (ce au ca prim scop impartasirea credinciosilor!).

O analiza interesanta asupra acestei probleme o face Sfantul Chiril al Alexandriei, care vede in aceasta "fuga de impartasire" o iscusita lucrare a diavolului. Vrajmasul mantuirii noastre, spune acest Sfant Parinte, a luptat la inceput prin imparatii pagani, care omorau trupurile crestinilor. Acum, crestinii fiind liberi fizic, diavolul lucreaza la inrobirea lor duhovniceasca, concretizata în autoizolarea (benevola) de Cel ce este "Izvorul vietii", si care pana la urma este un suicid spiritual.

La inceput, cand omul (Adam) inca nu era vrednic de mancare, diavolul l-a facut sa manance, iar acum, cand Hristos ne-a facut vrednici de mancare, diavolul incearca sa ne indeparteze, adica el lucreaza tot timpul in mod contrar. De aceea, pe buna dreptate, Sfantul Chiril spune ca, indepartandu- ne de Sfanta Impartasanie, ne facem vrajmasi ai lui Dumnezeu si prieteni ai diavolului.

In trecut, in primele patru-cinci secole crestine, credinciosii fara impedimente se impartaseau la fiecare Liturghie, dar aceasta evlavie a inceput sa scada simtitor incepand chiar din secolul al IV-lea si tocmai de aceea Parintii Bisericii au inceput sa lupte impotriva acestei "inovatii", chemand neincetat poporul la Potirul Domnului. Sfantul Ioan Gura de Aur pune aceasta scadere a ravnei pe seama trandaviei și ignorantei omului contemporan lui, care nu mai dorea sa duca o viata in curatie si infranare pentru a putea primi Sfintele Taine in fiecare zi. Sfantul Ioan critica in acelasi timp atitudinea unor oameni care legau primirea Impartasaniei doar de anumite perioade ale anului sau de unele sarbatori si care de fapt aveau o viata plina de pacate, dar care aveau senzatia ca in felul acesta isi fac "datoria fata de Biserica". Ei, aceste lucruri sunt astazi parca mai valabile decat atunci! (Ierom. Petru Pruteanu)

Urmeaza o saptamana cu "harti" si ne intrebam, pe bune dreptate, daca Duminica se vor apropia crestinii de Sfantul Potir, sau vor ignora Jertfa sfintitoare a Stapanului Hristos!? Exista oare impedimente canonice, afara de cele cunoscute prin canoane !? Cei care "indraznesc" , cu binecuvantarea duhovnicului, trebuie sa tina post in afara postului pentru a se impartasi!?

Pr. Claudiu Buza

<http://deasaimparta.sire.blogspot.com>

<http://www.blog.teologie.net/2010/01/05/cand-si-cum-sa-ne-impartasim/>

Fuga de impartasire - iscusita lucrare a diavolului !

Scris de Administrator

Sursa: http://dir.groups.yahoo.com/group/credinta_ortodoxa/